

Функції державної служби зайнятості ДСЗУ

Структура державної служби зайнятості

Державна служба зайнятості
складається з:

- Центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики України;
- центру зайнятості Автономної Республіки Крим;
- обласних, районних, міжрайонних, міських і районних у місті центрів зайнятості.

Служба зайнятості

Для реалізації політики зайнятості населення і забезпечення громадянам відповідних гарантій, для допомоги безробітним громадянам у пошуках роботи та працевлаштуванні на всій території України створюються біржі праці або служби чи центри зайнятості.

Служба зайнятості в Україні утворена Постановою Кабінету Міністрів України від 21 грудня 1990 р. № 381 «Про створення державної служби зайнятості України». Постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 1991 р. № 47 затверджено Положення про державну службу зайнятості. Цим Положенням державна служба зайнятості визнана централізованою структурою спеціальних органів, утворених для комплексного вирішення питань регулювання зайнятості населення, професійної орієнтації, працевлаштування і соціальної підтримки тимчасово непрацюючих громадян.

Завдання державної служби зайнятості України

Організаційна діяльність державної служби зазвичай спрямовується на надання соціальних послуг суспільству. Саме тому державна служба потребує оптимального, у тому числі узгодженого по вертикалі і горизонталі, визначення цілей, повноважень, структури органів, які б забезпечували результативне та ефективне функціонування і відповідну поведінку як органу в цілому, так і його державних службовців

Згідно з п.2 Положення про Державну службу зайнятості основними завданнями державної служби зайнятості є:

- розробка та здійснення заходів щодо реалізації державної політики зайнятості, які забезпечують зайнятість працездатного населення та матеріальну допомогу громадянам у разі безробіття;
- систематичне вивчення процесів, що відбуваються на ринку праці, у сфері професійної зайнятості та професійного навчання, і розробка на цій основі необхідних прогнозів для вироблення і вжиття заходів щодо регулювання ринку праці та зайнятості робочої сили;
- раціональне й ефективне використання державного фонду сприяння зайнятості населення;
- контроль за дотриманням законодавства про зайнятість підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності.

Державна служба зайнятості відповідно до покладених на неї завдань:

а) інформує населення про стан ринку праці, наявність вільних робочих місць і вакантних посад на підприємствах, в установах і організаціях держави, про послуги, що надаються службою зайнятості;

б) консультує громадян з питань одержання роботи, в тому числі в інших населених пунктах держави, умов і оплати праці;

в) інформує та консультує власників підприємств, установ і організацій або уповноважені ними органи щодо наявності незайнятої робочої сили на відповідній території, можливості забезпечення нею підприємств, установ і організацій, включаючи проведення переселення громадян і членів їх сімей з інших регіонів держави;

г) веде облік громадян, які звертаються з питань працевлаштування, вільних робочих місць і вакантних посад, створює автоматизовані банки даних про потребу підприємств, установ і організацій у кадрах та інші

Функції ДСЗУ можна поділити на основні та специфічні. У свою чергу, основні й специфічні функції поділяються на загальні, спеціальні та допоміжні.

До основних функцій ДСЗУ відносяться загальні, типові, такі, що характерні для всіх управлінських зв'язків, такі, що забезпечують досягнення узгодженості та впорядкованості у сфері державного управління, такі, що визначають взаємодію між суб'єктами та об'єктами управління.

Розгляд питання щодо функцій ДСЗУ дає змогу уточнити не лише її основне призначення, а й виявити нерозв'язані проблеми з метою ліквідації прогалин у правовому регулюванні чи його недоліків, розроблення напрямів і визначення засобів удосконалення діяльності ДСЗУ та її розвитку.

Допоміжні функції ДСЗУ — це обслуговування діяльності державних організацій у межах основних та специфічних загальних і спеціальних функцій. Це — діловодство, юридичне обслуговування, матеріально-технічне забезпечення тощо.

Спеціальні функції ДСЗУ відбивають особливості об'єкта управління (наприклад, методичне, технічне керівництво, спеціальний державний нагляд). Спеціальні функції можуть доповнити загальні функції, де їх недостатньо. Так, спеціальна функція вивчення суспільної думки доповнює такі функції, як інформаційне забезпечення, прогнозування, планування, організація управління.

До спеціальних функцій ДСЗУ

можна віднести:

- розроблення та введення кількісних нормативів матеріальних, фінансових і трудових витрат ДСЗУ;
- обґрунтування фінансових та інших матеріальних витрат на утримання персоналу органу;
- вироблення критеріїв оцінки ефективності діяльності державних службовців;
- розроблення нормативних правових актів, які визначають державно-службові відносини чи інші правовідносини.

Всю різноманітність функцій, які виконує ДСЗУ можна об'єднати у три типи і сім груп.

Тип 1 функцій - надання соціальних послуг клієнтам. Він включає наступні групи функцій.

Група 1 - функції трудового посередництва, які полягають в наданні допомоги особам, що шукають роботу, в пошуку і підборі підходящого робочого місця, роботодавцям - в швидкому заповненні вакансії працівниками, що володіють необхідними професійними навичками.

Група 2 - мотиваційно-активізуюча до якої відносяться різноманітні заходи, спрямовані на підвищення активності безробітних у пошуку роботи, посилення їхньої мотивації до трудової діяльності, підвищенню конкурентоспроможності на ринку праці.

Група 3 об'єднує соціально-захисні функції - визначення, нарахування та надання допомоги по безробіттю, інших видів матеріальних виплат; працевлаштування осіб, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці (інвалідів, молоді, жінок із малолітніми дітьми та ін.).

Тип 2 функцій включає свого роду допоміжні функції, що носять підпорядкований характер до функцій першого типу або забезпечують внутрішню життєдіяльність служби, але не пов'язані з обслуговуванням клієнтів

Група 4 складається з розпорядчо-фінансових функцій, що спрямовані на формування фонду сприяння зайнятості, ощадливе використання коштів, фінансове забезпечення виплати допомоги по безробіттю й інших видів матеріальної допомоги, організацію внутрішньої господарської діяльності (зарплата персоналу, оренда помешкань і майна, закупівля техніки й інвентарю), фінансування профнавчання незайнятих громадян і організації оплачуваних громадських робіт, видачу одноразової допомоги безробітним на організацію підприємницької діяльності і т.д.

Група 5 функцій можна назвати контрольною, вона характеризується тим, що має загальну контролюючу спрямованість: за дотриманням законодавства про зайнятість; дотриманням фінансової дисципліни (прийом на роботу осіб в межах 5-відсоткової квоти; своєчасне інформування підприємствами центрів зайнятості про майбутнє вивільнення працівників, про вільні робочі місця й осіб, прийнятих на роботу; за повним і своєчасним відрахуванням коштів у фонд сприяння зайнятості; за правильною витратою коштів підрозділами служби.

Група 6 включає ліцензійно-дозвільні функції: видачу дозволів на працевлаштування іноземних громадян, а суб'єктам підприємницької діяльності - на використання їхньої праці, комерційним організаціям - на надання платних послуг, пов'язаних профорієнтацією і працевлаштуванням населення.

Тип 3 функцій пов'язано з управлінням, або регулюванням ринку праці.

Група 7 функцій - інформаційно-аналітичної і прогностичної, яка пов'язана з забезпеченням процесу управління – зі збором й аналізом різноманітної статистичної і соціологічної інформації про праці; інформуванням громадян, органів влади, громадськості про процеси, явища і тенденції, що відбуваються на ньому; розробкою прогнозів щодо попиту і пропозиції робочої сили (у тому числі по галузях і регіонам); участю в підготовці програм зайнятості населення і заходів соціального захисту населення від безробіття.

Кінець, дякую

за увагу
{